

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szemes Marianna (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Dobozy Gábor (címe) ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. december 14. napján kelt 31.P.20.199/2012/17. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperesnek az I. rendű alperes részére járó 18.000 (Tizennyolcezer) forint elsőfokú perköltség megfizetésére részletfizetést engedélyez akként, hogy a felperes 2014. január 1. napjától kezdődően minden hónap 15. napjáig esedékesen havi 500 (Ötszáz) forintos részletekben köteles a perköltséget megfizetni, azzal, hogy egy havi részlet elmaradása esetén a fennmaradó tartozás egy összegben válik esedékessé.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd, dr. Szemes Marianna (címe) pártfogó ügyvédi díját teljes egészében a Magyar Állam viseli.

Az ügyben felmerült 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és III. rendű alperes az I. rendű alperes által 2011. január 17-én készített Környezettanulmányában írt azon kijelentésével, miszerint

- a felperes ismét kompromittáló képeket és információkat tett fel az internetre az anyáról,

- kóros személyisége miatt alkalmatlannak tartja őt, hogy bármikor is felügyeleti joggal rendelkezessen ... felett,

valamint a 2011. január 25-én kelt, a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt ... szám alatt folyamatban volt perben becsatolt környezettanulmányban leírt alábbi állításaival:

- „...a láthatások alkalmával ... zaklatottá, síróssá válik, éjszakánként is gyakran felsír.”

- „Sajnos az apuka továbbra is zaklatja a családot és főleg az anyukát. Együttműködni a gyermek érdekében sem akar. Igyekszik az anyukát különböző fórumokon lejáratni, kompromittálni”,

- „Az apukával való személyes találkozáskor jó benyomást keltett, de minden megnyilvánulása cáfolja ezt.” Elég képmutatónak tartja, amit a gyermekére nézve veszélyesnek talál

megsértette a jóhírnév, a becsület és az emberi méltóság védelméhez fűződő személyiségi jogait.

Kérte az alperesek eltiltását a környezettanulmányokban leírtak hangoztatásától, elégtételadásra kötelezésüket magánlevélben történő bocsánatkérés formájában, valamint kötelezésüket 500.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak a 2011. január 20. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére.

Előadta, hogy valójában a kereset tárgyává tett, a III. rendű alperes alkalmazásában álló I. rendű alperes által készített iratok egyike sem környezettanulmány, hanem védőnői jelentés. Annak ellenére, hogy az csupán kislánya egészségi állapotára, ellátottságára vonatkozóan tartalmazhatna védőnői megállapításokat, abban a személyére vonatkozó valótlan és sértő állítások szerepelnek. A leírtakról az I. rendű alperesnek, aki vele mindössze háromszor találkozott, személyes ismeretei nincsenek, közvetlen tapasztalat hiányában véleményformálásra sem lehet jogosult, a „kóros személyiség” és a „képmutató” jelző használata az emberi méltóságát és a becsületét különösen sérti.

A nem vagyoni kártérítés iránti igényét arra alapította, hogy az I. rendű alperes az ügyében eljáró gyámhatóság és a családjogi perét tárgyaló bíróság előtt lejáratva, hátrányos helyzetbe hozta.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Védekezésük szerint a sérelmezett állítások megtételére az I. rendű alperes védőnői feladatainak ellátására során, munkaköri kötelezettségével összefüggésben került sor. Hivatkoztak arra, hogy az I. rendű alperessel szemben a felperes feljelentése alapján rágalmozás és becsületsértés miatt indult büntetőeljárás bűncselekmény hiányában megszüntetésre került.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes költségmentessége folytán le nem rótt 30.000 forint illetéket a Magyar Állam viseli. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és III. rendű alperesnek 18.000-18.000 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a Ptk. 75. § (1), (2), (3) bekezdésében, 76. §-ában, 78. § (1)-(2) bekezdésében, 84. § (1) bekezdésében foglaltakra.

A becsatolt okiratok alapján tényként állapította meg, hogy az I. rendű alperestől a gyermekjóléti szolgálat, valamint a bíróság kérte szakvélemény elkészítését. Az I. rendű alperes ekként hivatalos eljárás keretében tett bizonyítékként értékelhető nyilatkozatot, amely tapasztalatait, szakmai véleményét tükrözte, függetlenül attól, hogy nem igazságügyi szakértőként járt el. Nincs ügydöntő jelentősége annak, hogy az I. rendű alperes igazságügyi szakértőként vagy ilyen minőség hiányában készít hivatalos megkeresésre véleményt, mint ahogy annak sem, hogy a védőnői feladatok körébe tartozik-e a kereset tárgyává tett vélemények készítése vagy sem. Miután az I. rendű alperes a sérelmezett nyilatkozatokat hivatalos eljárásban történt megkeresésekre szakmai vélemény keretében tette, az egységes bírói gyakorlat alapján arra volt figyelemmel, hogy a szakmai vélemény annak helyességétől vagy helytelenségétől függetlenül jogszerű véleménynyilvánításnak minősül mindaddig, amíg nem lépi túl a szabad véleménynyilvánítás kereteit, kifejezőmódjában indokolatlanul nem bántó, sértő, gyalázkodó lealázó. Kétségtelen, hogy az I. rendű alperes a megkeresésekben foglalt kérdéseken túlmenően adott véleményt és a felperesre vonatkozóan is megállapításokat tett, ezzel azonban nem lépte túl az eljárás megengedett kereteit, miután azok tárgya szülői felügyelet megszüntetése, illetve a felperes által kezdeményezett védelembé vételi eljárás volt. Ekként a felperes személyére vonatkozó vélemény a gyermek gondozásával, szülői kapcsolattartással, szülői felügyeleti jogával, azaz az eljárásokkal összefüggött. A felperes, mint apa a gyermek környezetéhez tartozik, mint ahogy a gyermek környezetének része volt az anya felperessel kapcsolatos konfliktusa is, csakúgy, mint ennek keretei között a vélt vagy valós anyai sérelmek. Az, hogy az I. rendű alperes helyesen ítélte-e meg vagy sem ezt a konfliktust, annak ténybeli alapját, csupán a vélemény megalapozottsága vagy megalapozatlansága körében értékelhető. A helytelen, téves szakmai vélemény is vélemény, amennyiben az hivatalos eljárásban készült, személyiségi jogsértés megállapítására nem ad alapot, leszámítva a szándékosan hamis véleménynyilvánítás esetét. Rámutatott arra, hogy a felperes keresetlevelében maga is arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes az anyától származó információkat kész ténynek vette, vagyis az anyától származó információkra alapozva készített vélemény legfeljebb téves, de nem szándékosan hamis véleményadás lehet.

A 2011. január 17-i véleményben sérelmezett közlésekkel kapcsolatosan utalt arra, hogy a kompromittáló képek feltételével kapcsolatosan az I. rendű alperes az információ forrását megjelölte, ezzel lehetővé tette azt, hogy a címzett az információt kellő szubjektivitással értékelje. Megjegyezte, hogy hivatalos tudomása szerint a gyermek édesanyjának, ...nak a feljelentése alapján alátámasztható az I. rendű alperes azon védekezése, miszerint az információk az anya elmondásából származhattak. Az a mondat, miszerint kóros személyisége miatt alkalmatlannak tartja a szülői felügyeleti jogra, a címzett értelmezése szerint is, valamint a szövegösszefüggésből kitűnően a feltett kompromittáló képekre vonatkoztatható. A felperesi hivatkozással szemben nem az elmeállapotra, hanem a felperes személyiségére levont következtetés, amely annak helyességétől, helytelenségétől,

esetleges megalapozatlanságától függetlenül vélemény és nem a felperes elmeállapotára vonatkozó tényközlés. A szülői felügyeletre vonatkozó alkalmatlanság állítása kifejezőmódjában is vélemény, ami helyességétől vagy helytelenségétől függetlenül jogsértést nem valósít meg. Bár a felperesre nézve a kóros személyiségre vonatkozó I. rendű alperesi vélemény sértő, ezt azonban a hivatalos eljárás során adott szakmai véleménynyilvánítás keretei között el kell viselnie.

A 2011. január 25-én kelt környezettanulmányban sérelmezett kijelentéseket az anya panaszai alapján megtett - alapos vagy alaptalan - megállapításokként értékelte. Az, hogy az I. rendű alperes a szülők vitájában az anya előadását fogadta el valósnak, mindössze véleménye megalapozottságát, illetve elfogulatlanságát érintheti, azonban személyi jogsértés megállapítására nem ad alapot. A képmutatásra vonatkozó véleményét az I. rendű alperes ugyancsak az anyától származó információkra, a neki megmutatott képek és az általa tapasztaltak szembeállítására alapozta. Mindez ugyancsak a vélemény helyességét érintheti, jogsértés megállapítására azonban nem alkalmas. Az, hogy az I. rendű alperes a gyermekre veszélyesnek találta a felperes magatartását, az eljárás tárgyával összefügg, az ezzel kapcsolatos megjegyzések a gyermek környezetének leírását érintik, jogsértőnek nem tekinthetők.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy az I. rendű alperes a hivatalos eljárásban a szakmai véleménynyilvánítás megengedett kereteit nem lépte túl, ezért a kereset nem volt alapos, jogsértés hiányában a felperes a Ptk. 84. §-ában szabályozott jogkövetkezményeket alappal nem igényelheti.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. §-a alapján határozott, utalva a 32/2003. IM számú, valamint a 6/1986. IM számú rendeletre.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását és a kereseti kérelmének helyt adó döntés meghozatalát kérte. Másodlagos kérelemként az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta, hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság súlyos eljárásjogi hibát vétett, miután a III. rendű alperes által adott meghatalmazást egy magánszemély írta alá. Csak a másodfokú eljárás során került sor a III. rendű alperes képviselője által aláírt meghatalmazás benyújtására, a képviselő azonban nem tett olyan nyilatkozatot, hogy fenntartja az elsőfokú eljárás során előterjesztett nyilatkozatokat.

Fellebbezésében panaszt tett az elsőfokú bíróság - eljáró bíró kizárását elutasító - végzésével szemben, sérelmezve azt, hogy az ügyében eljáró bíró nem volt képes tárgyilagosan ítélni, előítélettel bírt személyével szemben, tőle pártatlan eljárás nem volt elvárható.

Kérelmet terjesztett elő a 17. sorszámú jegyzőkönyv kijavítása, kiegészítése iránt azzal, hogy ... ismeretlen személlyel szemben tett feljelentést és tanúvallomásában sem azt állította, hogy a felperes, hanem azt, hogy „valaki” követte el a jogsértést az e-mail fiókjának feltörését.

Hivatkozott arra, hogy a gyermekjóléti szolgálattól ... családgondozó az I. rendű

alperest kereste meg azzal, hogy készítsen védőnői jelentést. Ennek megfelelően nem a védőnői szolgálat tájékoztatta a gyermekjóléti szolgálatot, hanem két személyes ismerős levelezgetett egymással, tegeződő hangnemben. Az I. rendű alperes a tanulmány elkészítésére hivatalosan nem kapott kirendelést, tevékenysége csupán baráti szívettség volt. A bíróság környezettanulmány készítését nem kérte, védelembevételi eljárása során pedig nem a bíróság járt el, miután ez gyámhatósági hatáskör. Az I. rendű alperes által leírtak miatt munkáltatói felelősség nem állhat fenn, így a III. rendű alperes perbeállítására szükségtelenül került sor. Minderre figyelemmel bejelentette, hogy arra az esetre, ha a III. rendű alperesnek perköltségigénye nincs, vele szemben a keresetétől eláll.

Előadta, hogy az, hogy valakinek a személyisége vagy az elmeállapota kóros, csak kifejezetten ennek a kérdésnek a vizsgálatával hivatalosan megbízott igazságügyi szakértő által készített, dokumentáltan alátámasztott, tudományosan megalapozott szakértői vélemény alapján állapítható meg. Jelen esetben ezen feltételek hiányoznak. Az I. rendű alperes túllépte kompetenciája, feladata határait, gyakorlatilag „saját szakállára mocskolódott”, a gyermeket súlyosan veszélyeztető „konspirációban” vett részt. Az I. rendű alperes nem kérte ... meghallgatását, ekként az elsőfokú bíróság ellenőrzés, bizonyítás nélkül fogadta el egyoldalú állításait. ... minden hivatalos helyen úgy fogalmazott, hogy „valaki” feltörte a fiókját, nem állította, hogy ez a felperes lett volna. Nem felel meg a valóságnak az, hogy az I. rendű alperes által leírtakat ... mondta volna el neki. Az I. rendű alperes tudomással bírt arról, hogy 2010. évben négy hónapig együtt élt a gyermek édesanyjával, tudta, hogy december hónapban őt marasztalta el a gyámhatóság a kapcsolattartási szabályok megsértése miatt. Nem felel meg a valóságnak az I. rendű alperes azon személyes nyilatkozata sem, hogy zaklató leveleket kapott volna tőle, mint ahogy az sem, hogy sok bírósági eljárás lenne folyamatban közte és ... között. A gyermek édesanyja tudatta a védőnővel, hogy kibékültek, kapcsolatuk rendeződött. Az I. rendű alperes által ...nak tulajdonítottakat valójában ő nem mondta az I. rendű alperesnek, szükség esetén ennek igazolására indítványozta nevezett tanúkénti meghallgatását.

Összegzésként előadta, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint a személyiség, illetve az elme kóros voltára tett kijelentés a tényállítás fogalma alá tartozik.

Az alperes nem csak, hogy nem tudta bizonyítani a sérelmezett állításokat, de azok többsége tényszerűen cáfolatot is nyert.

Az alperes nem tudta bizonyítani, hogy az állításai alapjául előadott tényállításai valóságok.

A „kóros személyiség” kijelentés az egyik legsúlyosabban sértő, az embert méltóságában megalázó bántó megfogalmazás. Az I. rendű alperestől elvárható lett volna, hogy mielőtt bármit leír személyiségéről legalább egy rövid beszélgetés erejéig ismerje meg őt. Nyilvánvalóan nem feladatkörében eljárva tette meg sérelmezett kijelentéseit, maga is beismerte, hogy nem erről szólt a felkérés, azaz nem személyéről kellett volna nyilatkoznia.

Sérelmezte, hogy a perköltség viseléséről meghozott döntését az elsőfokú bíróság nem indokolta, a megállapított mértékű ügyvédi munkadíj nem megalapozott, azt mérsékelni kellett volna, a képviselő nem igazolta azt, hogy áfa-körbe tartozna. Erre tekintettel elsődlegesen az ügyvédi munkadíj iránti igény elutasítását,

másodlagosan a megállapított összeg leszállítását kérte, harmadlagosan pedig részletfizetés engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő. Ez utóbbi kérelme indokaként szociális helyzetét jelölte meg, a részletek összegét havi 500 forintban kérte meghatározni.

Fellebbezés kiegészítésében előadta azt, hogy a ...i Rendőrkapitányság előtt folyamatban volt rendőrségi eljárás során a tanúként meghallgatásra került I. rendű alperes akként nyilatkozott, hogy az apa gyermekkel való kapcsolatával összefüggésben nyilatkozni nem tud.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság részletes és alapos indokát adta annak, hogy a felperes keresete milyen okból nem alapos, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte.

A III. rendű alperes a per másodfokú tárgyalásán a felperesi elálláshoz hozzájárult, így a másodfokú bíróság a pert a III. rendű alperessel szemben megszüntette és az elsőfokú bíróság ítéletének a III. rendű alperest érintő rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, figyelemmel a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 157. § e) pontjában, a Pp. 160. § (1) bekezdésében, valamint a Pp. 251. § (1) bekezdésében foglaltakra.

Ekként a III. r. alperesi képviselő képviseleti jogosultságának hiányosságaira alapított felperesi fellebbezés oka fogyottá vált.

A felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság érdemi döntését érintően nem volt alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperes vonatkozásában előterjesztett fellebbezést érintően azt állapította meg, hogy az elsőfokú eljárás során lényeges eljárási szabálysértést nem történt.

A Pp. 18. § (4) bekezdése alapján a kizárást kimondó határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, a kizárás megtagadása miatt pedig csak abban a fellebbezésben lehet panaszt tenni, amely az ügy érdemében hozott határozat ellen irányul. Ezen rendelkezés értelmében a felperes fellebbezésében jogosult volt támadni az elsőfokú bíróság bíró kizárását megtagadó határozatát, azonban a másodfokú bíróság sem az elsőfokú bíróság által lefolytatott pervezetés körében, sem a felperes személyét illetően nem talált olyan körülményt, ami arra utalt volna, hogy az eljáró bíró kizárását elutasító első fokú végzésben foglaltakkal szemben a felperes fellebbezésében előadottak megalapozottak lennének.

A felperes fellebbezésében előadottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a felperes által sérelmezett I. rendű alperesi tevékenység nem választható el a Ptk. 348. § (1) bekezdésében szabályozott, alkalmazott károkozásával fennálló munkáltatói felelősségtől. Erre figyelemmel helyesen került sor az elsőfokú bíróság által megadott tájékoztatás alapján a felperes kereseti kérelmének megfelelően a III. rendű alperes perbeállítására.

A jogvita érdemében az I. rendű alperes vonatkozásában meghozott döntés tekintetében a másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján helyesen állapította meg a tényállást, abból okszerű következtetést vont le, így a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével - annak indokaira is kiterjedően - egyetértett, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a 254. § (3) bekezdésében foglaltakra, helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla kiemeli azt, hogy az egységes bírói gyakorlat szerint, ha a hivatalos eljárás során beszerzett szakvélemény nem lépi át a szakértő vagy egyéb, a megkeresésben megjelölt szerv feladatát képező kereteket, nem tartalmaz indokolatlanul bántó, sértő, lealázó kifejezéseket, személyiségi jogsértés megállapítására nem kerülhet sor. Kategorikusan szükséges hangsúlyozni azt, hogy a személyiségi jogvédelem nem szolgálhat eszközül más eljárásokban sérelmezett intézkedésekkel meghozott döntésekkel kapcsolatos jogorvoslatra, arra, hogy egy adott peres eljárás vagy akár gyámhatósági eljárás során kifogásolható adatokat, bizonyítékokat egy másik eljárásban lehessen kifogásolni, kereset tárgyává tenni. E körben személyiségi jogi igény érvényesíthetőségére nincs jogszabályi lehetőség.

A jogvita elbírálása során nem volt figyelmen kívül hagyható az a tény, hogy az I. rendű alperes mindkét véleményének elkészítésekor hivatalos felkérés alapján járt el. Az ... a 2011. január 10-én kelt, az III. rendű alperes nevenak címzett, név szerint az I. rendű alperest is megjelölő megkeresésében arról tájékoztatta az I. és III. rendű alperest, hogy kiskorú ...vel kapcsolatban az apa védelembe vételi eljárást kezdeményezett a ...nál, ezért a ...ot kérték fel javaslattételre. A javaslattételhez volt szükség a gyermek védőnőjének tapasztalataira, ezért kérték szakvélemény készítésére elsősorban azzal kapcsolatosan, hogy az anya hogyan látja el gyermekét, megfelelőek-e a körülményeik, illetve milyen az anya együttműködése a védőnői szolgálattal. Ezen megkeresésre adott tájékoztatást Környezettanulmány megnevezéssel az I. rendű alperes a III. rendű alperes pecsétjével ellátott, fejléces levelében az ... részéről őt megkereső ... családgondozó számára. A 2011. január 17-én kelt véleményében az I. rendű alperes azon folyamatban lévő eljárás kereteit, melyhez a véleménye benyújtása szükségessé vált, nem lépte túl. Az ott leírtak a gyermek egészségi állapotára, fejlettségére vonatkozó tényeken túl az anya - védőnő felé előadott - panaszát tartalmazzák, illetve a védőnő személyes véleményét az apa felügyeleti jogát illetően. Mindezen közlésekkel a III. rendű alperes alkalmazásában munkaköri feladatának ellátása során eljáró I. rendű alperes az eljárás lefolytatásához szükséges kereteket nem lépte túl. Nem lehet kétséges az, hogy az I. rendű alperes mint a felperes és ... akkor két éves ... utónevű gyermekének védőnője felhatalmazással bír abban, hogy a gyermek ellátásával, családi környezetével kapcsolatos tapasztaltait a megkereső hatóság felé továbbítsa, az általa észlelt hiányosságok, gondok egyidejű jelzése mellett. A felperes alappal nem teheti vitássá azt, hogy a védőnői vélemény egy hivatalos eljárás során került megfogalmazásra, vonatkozó állításait az okirati bizonyítékok cáfolják, az abban leírtak pedig nem adnak alapot személyiségi jogsértés megállapítására, ahogy ezt az elsőfokú bíróság helytállóan kifejtette.

Ugyancsak a peradatokból állapítható meg az, hogy a 2011. január 25-én kelt környezettanulmányt az I. rendű alperes a III. rendű alperesi védőnői szolgálat nevében, munkakörével összefüggésben tette a bíróság megkeresésére. A felperes által sérelmezett állítások tehát egy olyan környezettanulmányban szerepelnek, amelyet az I. rendű alperes a bíróság megkeresésére készített, az ott leírtak a per tárgyát képező eljáráshoz kapcsolódtak, a jogvita előmenetelét segítették elő, annak keretein ugyancsak nem léptek túl. Az általa tett megállapítások indokolatlanul bántó, becsmérő, lealázó, sértő kijelentéseket nem tartalmaznak. Ekként a két - felperesi keresetben sérelmezett - vélemény adásával az I. rendű alperes sem a gyámhatósági eljárás, sem a bírósági eljárás kereteit nem lépte túl.

Nem volt figyelmen kívül hagyható az a tény sem, hogy a kereset tárgyává tett dokumentumokban szereplő állítások alapján az I. rendű alperessel szemben rágalmazás és becsületsértés vétsége miatt indult büntetőeljárás bűncselekmény hiányában megszüntetésre került, tekintettel arra, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a ... szám alatti végzésében ugyancsak a cselekmény jogellenességét állapította meg, miután a feljelentés tárgyává tett állítások megtételére jogszerűen került sor egy gyámhatósági és egy bírósági eljárás során.

Kétségtelen, hogy akár a bíróság, akár más hatóság megkeresésére készült vélemények tartalmazhatnak szubjektív elemeket, azonban a bíróságnak minden esetben általánosságban kell vizsgálat alá vetnie a megkeresésre készített szakértői véleményeket, hivatalos szervek válaszákat, annak figyelembevételével, hogy azok a megkeresett személy hivatalos eljárás során kifejtett véleményét tartalmazzák az ügy tárgyához, a megkereséshez kapcsolódóan. A megkereső bíróság, vagy gyámhatóság feladatát képezi a véleményben szereplő adatok mérlegelése, bizonyítékként történő értékelése, a peres felek nyilatkozatainak, egyéb peradatoknak a tükrében.

A másodfokú bíróság a felperesnek a perköltség megfizetésére vonatkozó rendelkezéssel összefüggésben, az elsőfokú bíróság által meghatározott teljesítési határidő vonatkozásában előterjesztett fellebbezését találta alaposnak. Kifejezetten az I. rendű alperesi nyilatkozat tükrében az elsőfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet szabályainak megfelelően a pertárgyértékkel és a kifejtett munkatevékenységgel arányban állóan határozta meg az ügyvédi munkadíj mértékét, az I. rendű alperes képviselője az eljárás során nyilatkozott a tekintetben is, hogy áfa-körbe tartozik. Ekként az ügyvédi munkadíj mértékének csökkentésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. A teljesítési határidőt az elsőfokú bíróság 15 napban állapította meg a Pp. 217. § (1) bekezdése értelmében. A felperes e körben előterjesztett harmadlagos fellebbezési kérelme havi 500 forint mértékű részletfizetés engedélyezésére irányult, szociális helyzetére hivatkozással. A Pp. 217. § (3) bekezdése alapján a bíróság a kötelezettségnek részleteken való teljesítését is elrendelheti. Kivételes esetekben a határozat jogerőre emelkedése után az első fokon eljáró bíróság a részletekben való teljesítést, illetőleg a részletekben való teljesítés módosítását bármelyik fél erre irányuló indokolt kérelme alapján - az ellenérdekű fél meghallgatása után - végzésben engedélyezheti. A

bíróság e végzését tárgyaláson kívül hozza meg, de határozathozatal előtt a másik felet köteles meghallgatni. Részletekben való teljesítés engedélyezése esetén a bíróság azt is kimondhatja, hogy bármely részlet megfizetésének elmulasztása esetében az egész tartozás esedékessé válik.

Figyelemmel a felperes jövedelmi helyzetére, valamint arra, hogy a felperes által kért részletfizetés engedélyezéséhez az I. rendű alperes hozzájárult, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a teljesítési határidő vonatkozásában a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta és a felperes részére a rendelkező részben foglaltak szerint részletfizetést engedélyezett, a jogosult érdekeinek védelmében kimondva azt, hogy egy részlet elmaradása esetén az egész tartozás esedékessé válik.

A perköltségviselés tárgyában a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott. A pervesztes felperest kötelezte az I. rendű alperes javára a 32/2003. (VIII. 25.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés, (5) bekezdés, 4/A. §-a alapján, az ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költség megfizetésére, míg megállapította, hogy a felperes teljes személyes költségmentességére figyelemmel az előlegezett fellebbezési illeték az állam terhén marad a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján.

A Pp. 87. § (2) bekezdése értelmében állapította meg a perköltség viseléséről szóló rendelkezésében, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére a Magyar Állam köteles, figyelemmel a felperes személyes költségmentességére.

, 2013. december 5.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő